

Deia Chateaubriand...

Dm, 10/08/2010 per Ramon Colom Esmatges

[Cal que hi hagi soroll...](#)

"Els diumenges i els dies festius es sentien en els boscos, a través dels arbres, el so de la campana distant, que cridava al temple l'home dels camps, i recolzat en el tronc d'un vell om, escoltava en silenci aquell piadós toc". Es un fragment d'un text del escriptor francès titulat "De les campanes".

El senyor rector de la Parròquia de Sant Francesc de Paola, Mn. Joan Villegas, ha posat campanes a la nova Parròquia, probablement la darrera que es construeixi a Barcelona amb tanta magnificència. Jo no sé si li agrada el treball dels arquitectes que l'han dissenyat, construït i enllestit. A mi sí. Em plau la llum de les lluernes, les ombres, el silenci i -per què no?- l'aire condicionat de la petita capella del Santíssim. Només hi posaria una reserva en les imatges i en el mobiliari: hi ha un Sant Francesc de Paola que fa una mica de por i un Sant Judes Tadeu que es per treure la fe a tots els devots. És cert que mai he vist una "reproducció" de Sant Judes on resulti agraciats. També una de les dues o tres "mares de Deu" que s'hi poden veure no te res a veure ni amb la construcció ni amb les talles de Crist clavats a la creu que presideixen els altars. El sagrari de la capella petita es esplèndid; llàstima que sobresurti a l'espai que li havien deixat.

Però jo li perdono tot a canvi de les campanes. A Barcelona hi ha molts campanars però no els fan tocar. Potser els veïns s'han queixat. No sé si els veïns de la Parròquia de Sant Francesc de Paòla, en el "Front Marítim del Poble Nou" (així es diu oficialment al barri), han fet alguna protesta. Les campanes des de casa meva sonen dolces i jo només les he sentit a les hores i no a totes. Per exemple, a la nit. Les campanes son cosa de sempre: les varen inventar el xinesos mil cinc cents anys de Crist. Els grecs feien sonar campanes d'argila. Les de bronz son del segle VIè abans de Crist. L'edat d'or d'aquests instruments fou al ss. XII.

Però per què m'agraden les campanes?. Potser perquè ens transporta a l'infantesa quan sentia tocar les del Crist Rei a La Sagrera?. Ho he estat pensant: front els sorolls de la nostra societat, les sirenes dels bombers i de les ambulàncies que volen entrar a la Ronda Litoral per anar al Hospital del Mar, les botzines dels cotxes, el soroll de les motos, la pressa que tots tenim per anar a la feina...les campanes ens recorden que hi ha un altre vida, mes tranquil.la, assedegada, on podem gaudir dels camps, de les ciutats, dels veïns, de les persones, de la nostra intimitat. Diumenge passat front a la mateixa església hi havia un senyor d'uns seixanta anys, potser d'ètnia gitana, que a l'ombra d'un plàtan seia en una cadira al mig del carrer com es feia abans a aquesta Barcelona nostre. Devien ser les dotze del matí. Prenia la fresca i a les mans tenia un exemplar de la Bíblia evangèlica. A l'altre banda, un petit grup de joves feia el vermut. Gaudien del temps i de la calor.

Potser com deia Chateaubriand "tot es troba reunit a les encantades abstraccions en què ens submergeix el ressò d'aquesta campana: la religió, la família, la pàtria, el bressol i el sepulcre, el passat i el futur. "

